

Het menselijk gelaat fascineert Hem. Maar het gaat vast om iets belangrijkers. Misschien heeft het met de ziel te maken. Ik zit. Steeds op dezelfde plek. Als een varken, wachtend om geslacht te worden.

Zij lopen maar om me heen. Maar ik kijk naar binnen. Ik laat mijn geest vrij rondzwalen.

De Heer heeft een groots plan.

Het was een ijskoude nacht om te langlaufen. Orion en Sirius helder aan de hemel.

Op open plekken weerkaatst poedersneeuw het valse licht van de maan. Maar in het bos; te vroeg was het licht verdwenen, de lange blauwe schaduwen van de nacht achterlatend. En alleen duisternis.

WE ZIJN
VERDWAALD,
THOMAS.

STRAKS IS
HET DONKER.
WE MOETEN DE
ROUTE TERUG-
VINDEN. HET
VRIEST ZEKER
TWINTIG
GRADEN.

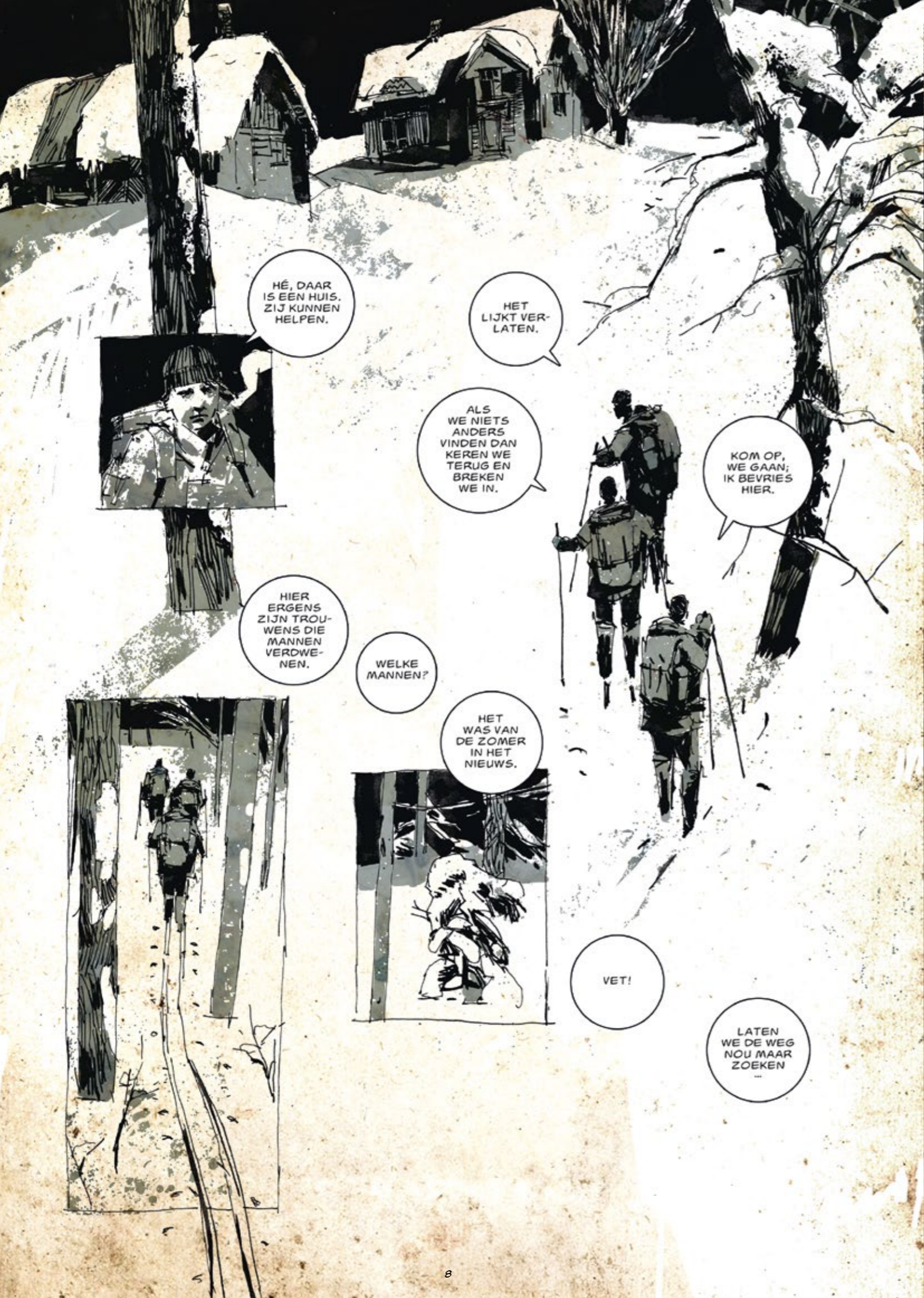
DE WEG
MOET HIER
TOCH ERGENS
ZIJN. WE ZIJN
VLAKBIJ.

JAJA. WAT
ALS WE DIE
NIET VINDEN?
IN DE SNEEUW
SLAPEN? HIER
NAAR EEN HUIS
ZOEKEN IS
ZINLOOS.

WE GAAN
VERDER.

Dit was het enige juiste moment. Slechts één dag per jaar. Zo had de ervaring hem geleerd. Aatos had HET op vele manieren geprobeerd.

HÉ, DAAR IS EEN HUIS. ZIJ KUNNEN HELPEN.

HET LIJKT VERLATEN.

ALS WE NIETS ANDERS VINDEN DAN KEREN WE TERUG EN BREKEN WE IN.

KOM OP, WE GAAN; IK BEVRIES HIER.

HIER ERGENS ZIJN TROUWENS DIE MANNEN VERDWENEN.

WELKE MANNEN?

HET WAS VAN DE ZOMER IN HET NIEUWS.

VET!

LATEN WE DE WEG NOU MAAR ZOEKEN

ANDERS KUNNEN WE WEL ONDER DIE BOOMTAKKEN SLAPEN.

VERDOMME, WE HADDEN AL TERUG IN HET HOTEL MOETEN ZIJN!!

OVER TWE NACHTEN IS HET KERST. DAN WIL IK NIET MET EEN SNEEUWSTORM ONDER EEN SPAR LIGGEN.

KIJK, HIER IS EEN TIJDJE GELEDEN NOG GELOPEN!

YES! ONZE REDDING.

DAAR BRANDT LICHT!

HARVILA
22-12-2017